

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Hallager, Christlieb Buch.; af C. B. Hallager.

Pandora, den grusomste Barnemorderske, hvis
Mage Historien neppe kan fremvise : en sand
Tildragelse, til Skræk og Advarsel for Lasterne

Udgivet år og sted | Publication time and place: København : trykt og forlagt af C. A. Bording,
1821

Fysiske størrelse | Physical extent: 15 s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

P a n d o r a,
den
grusomste Barnemorderſke

Hvis Mages Historien neppe kan fremviſe.

En ſand Tildragelſe,
til
Skæk og Advarſel for Baſterne.

Red
E. B. Hallager.

Kjøbenhavn, 1821.
Trykt og forlagt af C. A. Borching.

Ond den Almægtige har befaleet Børnene, at ære, elske og adlyde deres Forældre. Dette Bud er af yderste Vigtighed, og Held og Belsignelse hvile over dem som neigtig holde det. Dette Bud er ikke nødvendigt for Forældrene, thi de have en medfødt Tilbøielighed til Børnene.

Men der gives ogsaa unaturlige Forældre som ikke allene forlode deres Børn, men endog hade og forfølge dem, ja udsette enhver naturlig Tilbøielighed til dem af deres Hjertes, som følgende gyselige Tildragelse nærmere skal oplyse:

I Staden Mayland boede for endeel Aar siden en Kjøbmands Kone ved Navn Pandra, hvis hele Liv var et kort Begreb af alle Synder og Laster, thi hun var stolt, hovmodig, tyrannisk og yderst hengiven til Bølhyst.

Neppe havde hun fyldt sit fjortende Aar, førend hun allerede udskaidede fra Dydens Bei og fræk overgav sig til Lasterne, uden at tage i ringeste Betænkning om skrækkelige Følger det første Skridt paa Lastens Bane stedsødrager efter sig. I denne blomstrende Alder, hvor Lidenskaberne til det andet Kjøn ofte vaagne, søgte hun strax at tilfredsstille sin Tilboielighed, og for at opnaae sit Ønske, betjente hun sig af følgende List:

Hun gjorde nemlig hemmelig Bekjendtskab med en meget ung og tillige smuk Page; indbildte ham, at hun havde en overmaade stor Skræk for Spøgelsser, og at hun deegaarsag aldrig torde være i Markedet allene; men at denne Frygt forsvandt, saasnart hun blot havde en til

Selskab, at hendes Moder havde ofte den Bane at indelukke hende paa et mørkt assides Værelse for at vænne hende af med denne Frygt og at hun i saa Tilfælde var nær ved at dø af Angest og Forstrækkelse.

Pagen forstod nogenlunde hendes Mening, men han torde dog ikke lade sig tydelig forstaae dermed, fordi hun fremførte sin Fortælling i en saare uskyldig og sandfærdig Tone, og ledsagede den tillige med saamange blyfærdige og tælselige Miner og Gebærder, at han ingenlunde torde vove at gjøre hende det ringeste Tilbud om at holde hende med Selskab for at afvænne hende fra denne skadelige Frygt, der allene har sin Oprindelse fra overtroiske Fortællinger og taabelig Ammesnak, som, især da Dødsningene stod paa svage Fødder, vare saare almindelige og bleve ogsaa med ligesaa stor Begjærlighed hørte og antagne for uimodsigelige Sandheder.

Omsider fattede han dog Mod til at prøve paa at liste sig ind til hende i Slumringen,

og da de første Besøg vare faldne lykkelig ud, blev de Begge alt mere og mere dristige, saa at han ofte forlængede sit Aften-Besøg hos hende til den frembrændende Morgen, og da hun forstod at anstille sig ærbødigt og dydigt, fattede der ingen Mistanke til hendes ryggeløse Levnet, men enhver ansaae hende som et Mønster paa Dyd og Ærbødighed.

Saaledes drak hun i nogen Tid af Belustens Bøger, indtil hun handelsesviis lærte at kjende en ung, riig og meget velstaaet Adelsmand. Ved Synet af hans skjønne Skabning, steg hendes Belystighed til det højeste. Den unge Mand besad nøie Fruentimmers-Kundskab, han saae grant hvad hendes Bestræbelser gik ud paa, og besluttede at spille den Forelskedes Rolle, man forstod sin Kunst saa godt, at han vidste at være slygt og varm hvor den udkrævede det, og i samme Grad kold og tilbageholdende; saa at Pandora ved denne hans besynderlig Opførsel, der var aldeles forskjellig fra den unge Pagens, fattede den Be-

plutning osie at udgrandſke hans Caracteer, og beſluttede derfor under den ſtrængſte Maſke af Tilbageholdenhed, efter haanden at ſkjænke ham ſin Fortrolighed, hvilken han ogſaa benyttede ſig af i ſaadan Grad at han efter et ſaare kort Bekjendſkab, lettelig erholdt de ſamme Gunſtbeviſninger hos hende ſom den affſedede Page.

Imidlertid havde hun virkelig fattet Kjerlighed til ham, og gjorde ſig endog Haab om at han mueligen vilde ægte hende; men Adelsmanden forſtod i Tide, da han mærkede hendes Henſigt, og ikke havde fundet hvad han havde ventet at finde hos hende, at trække ſig lidt efter lidt tilbage, indtil han, da hans Kjerlighed var aldeles affjebet, pludſelig forlod hende, under det Paaffud at han var befaleet at gaae i fremmed Krigstjeneste.

Efter hans Vortreiſe anſtillede hun ſig overmaaede munter og ligegyldig at ingen ſkulde mærke den fortrolige og utilladelige Forſtaaelse

hun havde staaet i med den bartreiste Adelsmands; og da det ikke var hende mueligt længe at vedligeholde denne Rolle, uden at røbe sig, og hun umuligen kunde undvære Tilbedere, udkastede hun hendes Garn for en riig Kjøbmand ved Navn Cornelius der var halvtredsinshve Aar gammel, og som ogsaa snart ved hendes forstilte Uffhyldighed, lod sig forlede til at indtræde i lovligesig Votestkab med hende.

Man indseer letteligen at den vellystige Pandora sikkert ikke vilde have bunden sig til en gammel Mand, dersom hun ikke havde haft til Hensigt desto friere nu at kunne overgive sig til sine Udseidelser, hvortil Mandens ideltge Reiser i Handelsaffairer ogsaa gav hende den bedste Leilighed, og som hun ogsaa kort efter Brylluppet vidste at betjene sig af, paa den nederdrægtigste Maade.

Anledningen dertil var følgende:

En ung Italiener, som i Rom havde indladt sig i en Duel og gjennemboret sin Mod-

stander, blev forviiist sit Fædreland og flgtes
 de til Mayland. Her kom han hendessviis
 til at boe lige over for Pandora, hvis Mand
 strax efter Bryllupet var bortreist. Han saae
 hende ofte staae for Vinduet, blev opmærksom
 paa hendes Indigheder, og da han fandt at
 disse ikke fortjente at blive ubenyttede, beslutte-
 de han at prøve paa at gjøre hendes Bekjend-
 skab.

Det varede ikke længe førend det lykkedes
 ham; thi han forstod hendes Diensprog, hvor-
 ved Italieneren besidder fremfor alle andre Na-
 tioner, en stor Færdighed til at udtrykke deres
 Ønsker, at der kun manglede ham en gunstig
 Leilighed til, at faae et Rendezue med hende for
 med Visshed at kunne opnaae sine Ønskers
 Maal.

Det første han altsaa i den Henseende fo-
 retog sig var paa det nøiagtigste at erkynde sig
 om hendes Stand, Navn og nærværende Stil-
 ling og da han havde forskaffet sig nøiagtig

Kundskab herom og erfared at hun heed Pandora, og kjendte hvad Voeterne havde digtet om Pandora, og hvilke store Gaver Guderne havde bemaadet hende med, at de nemlig havde givet hende tvende Bægere i Hænderne, af hvilke hun pleiede at udskjænke Gode og Onde, benyttede han sig deraf til at forfatte en Sang til hendes Roes, og som han om Natten lod gjenslyde ved sin Githars Klang, uden for hendes Vinduer.

Men den er god at lokke, som derefter vil hoope, siger Ordsproget, og dette var Tilfældet. Pandora, driven af Belyst, kastede sig i hans Arme, men opførte sig saa nederdragtig imod ham, at han blev kjed af hende, og forlod Staden, efterat han i Forveien paa det omhyggeligste havde bekjendtgjort hendes Ryggesløshed i alle Selskaber.

Efter hans Vortreise gjorde hun strax Bekjendtskab med en smuk, riig Adelsmand ved Navn Cæsar. Hun overtalede ham til

at flytte ind i hendes Huus, for desto lettere at
 faae ham ind i Fælden. Den unge Mand,
 lokket ved hendes Undigheder, modtog Tilbu-
 det og begyndte sin Kjerligheds Forstaaelse med
 hende paa samme fortrolige Fod som hans For-
 gjængere. En af hans Bekjendtere fraraadte
 ham paa det alvorligste dette fortrolige Bekjend-
 skab ved at forestille ham den Ulykke der fores-
 stod ham, hvis hendes Mand fik mindste Mis-
 tanke derom, men Cæsar var ung og fryg, og
 agtede derfor, i Begyndelsen, aldeles ikke paa
 hans oprigtige og velmeente Formaning, men
 da hans Videnskaber nogenlunde vare bleuene
 afsjælede indsaae han, efter tilfælde at have
 lært at kjende hendes Nederdrægtighed, at
 hans Ven havde Ret og indlod sig kort efter
 hemmeligen i Ægteskab med en ung sædelig
 Dame efter hans Stand, hvilket Pandora
 aldeles ikke fik at vide før end Brylluppet var
 holdt.

Nu streg hendes Hævn mod Cæsar til det
 Høieste, og da hun tillige var frugtbar

ved ham og frygtede for hendes Mands Tilbagekomst, forvandlede hendes Kjerlighed med ham til det nederdrægtigste Fjendskab; hvilket ogsaa bevægede hende til at hun uførtøvet tilskrev ham og lod ham paa det alvorligste vide at hun havde fast og uroffelig besluttet at udøve den tyrraniske Dødsmaade paa hendes Foster

Hun afsendte sin Pige med Brevet, men Cæsar, istedet for skriftlig at besvare, bad Dingen hilse Fruen, og sige at hun gjorde bedst i offentlig at bekjendtgjøre den ham tilsendte Skrivelse; men at han dog vilde af yderste Magt og Evne søge at forebygge det.

Da Fransiska, (saa heed Pigen) bragte Pandora dette Svar, blev hun næsten rasende og fattede de grusomste og nederdrægtigste Beslutninger for blot at kunne erholde Hevn.

Snart vilde hun myrde sig selv, snart hendes trolose Galan, snart hendes Foster.

Endelig besluttede hun det sidste og for ogsaa Gjerningen at udføre det, aabenbarede hun Pigen sit grusomme Forsæt. Pigen faldt ned for hendes Fødder og bad hende paa den meeste rørende Maade at afstaae fra denne gruelige Gjerning, men alle hendes Forestillinger vare frugtesløse. Den ugudelige, grusomme Moder truede hende paa Livet, dersom hun ikke vilde opfylde hendes Befaling, og nu tvang hun Pigen til at stige op paa en temmelig høi Kiste, som stod i Bærelset, og derfra efter at hun havde lagt sig paa Gulvet, at nedspringe paa hendes Mave, og gjentage saa ofte denne, indtil hun, under de græffeligste Smærter, blev befriet fra Fosteret.

Under de afseligste Gudsbespottelser, tog hun nu det fremkomne halvbaarne Foster, slog det imod Bæggen, sønderrev det, nedstampede det under sine Fødder, og kastede Beyninger af det for en Jagthund som hun, efter at Handlingen var begaaet, indlod paa Bærelset.

Erterat have begaaet dette grusomme Mord blev hun hærtig syg, og opgav Anden i Fortvivlelse under de skrækkeligste Smærter.

Da Barnsfaderen, Cæsar, ved Pigen Fransiska, erfarede denne gyselige Tildragelse, begav han sig af Sorg ind i et Fransiskaners Kloster, for at afbede sine Synder; men Pigen som frygtede for at blive straffet fordi hun, skjønt truet paa Livet, havde deeltaget i Handlingen, tog Flugt i Tiden og undgik saaledes Lovens Straf, ventelig har hun selv aflivet sig. —

Saaledes hævner Stedse Lasten sig selv. Hun forstod Forstillelseskunsten i høieste Grad og ved nøiagtig at udføre den, undgik hun ogsaa i lang Tid at komme i slet Rygte, men naar et Fruentimmer først har traadt Undseelse og Blufærdighed under Jodder, saa taber hun ogsaa snart Vresfølelsen for sig selv. Hun bliver da efterhaanden saa bekjendt med Lasterne og saa bortfjærnet fra al Religion, Dyd og

Sædelighed, at det bliver hende en Umulighed at vende tilbage. Fatter hun ogsaa en eller anden Gang, naar hendes onde Samvittighed nager hende, den Beslutning at ville forbedre sig, saa bliver dog aldrig denne Forbedring af nogen Varighed, men forsvinder nesten ligesaa hastig igjen som naar den er fattet; thi de sandfelige Glæder som hun fra den tidligste Ungdom have nydt og som hun aldrig har gjort Bold paa sig i Tide for at standse, have nu faaet saadant et Herredømme over hende at hun ligesom tvinges til at blive paa Lastens Bane, for ved at dyngte Last paa Last, at kunne quæle den nagende Samvittighed som dog engang, om ikke før, saa dog i Dødstimen vil indfinde sig som en streng Dommer og kræve hende til Ansvar saavel for hendes eget lastefulde Levnet, som for de Uskyldiges Skjebne som hun under Fromhedens og Dydens Mærke forledte til at henleve et ligesaa lastefuldt som vanærende Liv.

